

5. Рішення Баришівського районного суду Київської області від 28 березня 2019 року у справі № 355/1711/18 URL: <https://youcontrol.com.ua/catalog/court-document/80933945/>.

ПАВЛЮК Анастасія,
здобувач вищої освіти,
Житомирський державний
університет імені Івана Франка
м. Житомир, Україна

ОСОБИСТІ НЕМАЙНОВІ ТА МАЙНОВІ ПРАВА Й ОBOB'ЯЗКИ ПОДРУЖЖЯ

Сім'я вважається одним з найважливіших соціальних інститутів у будь-якій державі, і шлюб є його основою. Конституція України гарантує громадянам право на шлюб у статті 51, а права та обов'язки подружжя визначаються Сімейним кодексом України, який є основним документом, що регулює ці відносини. Цей кодекс встановлює норми для особистих немайнових та майнових відносин між подружжям.

Вступивши в шлюб, чоловік і жінка встановлюють широкий спектр особистих немайнових зв'язків, які, не всі можуть бути регульовані законодавством. Ці відносини, такі як любов, повага і підтримка, є особистими немайновими. Зазвичай, моральні норми є важливими регуляторами цих зв'язків. Чоловік і дружина мають право на повагу їх особистого життя, здоров'я та інших суттєвих аспектів, що їм притаманні.

Шлюб між чоловіком і жінкою породжує широкий спектр особистих немайнових відносин, але не всі підпадають під регулювання правовими нормами. Якщо розглядати такі відносини, як любов, повага, підтримка – то це особисті немайнові відносини. Зазвичай, регуляторами даних відносин є норми

моралі. Чоловік та дружина мають право на повагу до недоторканості життя, здоров'я та ін.

Відповідно до Сімейного кодексу України існують такі особисті немайнові права:

1. право на материнство.
2. право на батьківство;
3. право на повагу до своєї індивідуальності;
4. право на особисту свободу, та інші.

Усі основні питання щодо життя сім'ї повинні розв'язуватися подружжям спільно та на засадах рівності. Якщо один з подружжя заперечує їх вирішенню, то він має право висловити свою думку та не погоджуватися з рішенням. Вважається, що будь-які дії чоловіка або дружини, пов'язані з питаннями сімейного життя, здійснюються за згодою. Обоє партнерів зобов'язані турбуватися про благополуччя сім'ї та спільно будувати відносини, ґрунтовані на любові, дружбі та взаємодопомозі. Чоловік повинен виявляти повагу до дружини, а дружина - до чоловіка, що є одним з обов'язків подружжя. Кожен з них несе відповідальність один перед одним та іншими членами родини за свої вчинки. Також вони спільно зобов'язані піклуватися про фінансове забезпечення сім'ї.

Відповідно до ст. 57 Сімейного кодексу України особистою майновою власністю дружини, чоловіка є:

1. майно, набуте нею, ним до шлюбу;
2. майно, набуте нею, ним за час шлюбу, але на підставі договору дарування або в порядку спадкування;
3. майно, набуте нею, ним за час шлюбу, але за кошти, які належали їй, йому особисто.

Закон зазначає, що особистою приватною власністю подружжя є речі індивідуального користування, до прикладу різноманітні коштовності, нагороди.

Майно, що було набуто подружжям за час перебування у шлюбі, належить дружині та чоловіку на праві спільної сумісної власності незалежно від того, що один із подружжя не мав із поважних причин доходу, наприклад один із подружжя навчався або доглядав за дітьми. Тому, кожна річ, що була набута за час перебування у шлюбі, є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя.

Об'єктами права спільної сумісної власності є пенсія, стипендія, та інші доходи, що були одержані чоловіком або дружиною і внесені до сімейного бюджету.

Ст. 63 Сімейного кодексу України встановлює правила здійснення подружжям права спільної сумісної власності. Дружина та чоловік мають рівні права на володіння, користування і розпорядження майном, яке належить їм на праві спільної сумісної власності. Чоловік і дружина розпоряджаються майном, які є об'єктом права сумісної власності подружжя. Загальним правилом є те, що при укладенні договорів одним із подружжя вважається, що він діє за згодою другого з подружжя.

Варто зазначити, що особи, які перебувають у шлюбі можуть укласти угоду з іншою особою договір дарування, купівлі-продажу, застави щодо своєї частки у спільній власності, якщо ця частка вже була визначена та передана реально або якщо було встановлено правила використання майна. Ці особи також можуть зробити заповіт на свою частку у спільній власності, навіть якщо ця частка ще не була визначена або передана реально.

Зі сказаного вище випливає, що для міцного шлюбу недостатньо лише виконувати свої права та обов'язки, передбачені законом. Необхідно також мати взаємоповагу та розуміння між подружжям, адже саме такі риси є фундаментом для створення міцної і дружньої сім'ї.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Конституція України 254к/96-ВР від 01.01.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>

2. Сімейний кодекс України 2947-III від 05.10.2023. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2947-14#Text>

3. МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ РОЗ'ЯСНЕННЯ “Правове регулювання особистих немайнових та майнових відносин між суб'єктами сімейних правовідносин” n0048323-11 від 05.07.2011. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/n0048323-11#Text>

ОНИЩУК Дар'я,

здобувачка вищої освіти,

Житомирський державний

університет імені Івана Франка

м. Житомир, Україна

ФУНКЦІЇ СУЧАСНОЇ ДЕРЖАВИ

Постановка проблеми. Трансформаційні процеси сучасної доби впливають не лише на глобальний порядок, а й на фундаментальні параметри держав, їх функціональні складові. Ці трансформації соціального простору, спричинені глобалізацією, інтеграцією та порушенням міжнародно-правових норм, вимагають від сучасних держав адаптивності та здатності оперативно реагувати на виклики сьогодення. Держави повинні змінити свої організаційні структури та здійснення влади відповідно до вимог зовнішніх факторів. Ці процеси виявляють рівень організації держави, який відповідає її моделі та функції, і свідчать про готовність держави досягати поставлених цілей під час виконання державних функцій. Це, у свою чергу, є визначальним фактором переходу держави на вищий рівень розвитку.

У науці теорії держави і права існує поняття «функції держави», яке використовують для характеристики «роботи» держави. Функції держави